

בככות נשים צדיקות

זמני כניסת ויציאת השבת
עפ"י לוח עתים לבינה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
19:04	18:49	18:57	צאת השבת
20:07	20:05	20:06	רבינו תם
20:48	20:46	20:40	

גיליון 8

פרשת אמור תש"פ | אבות פרק ד' | יש לשמור על קדושת הגיליון!

קוה אל ה'

"צעק לבם אל ה'"

הקב"ה סידר לנו את היסורים במידה, במשקל ובמשורה. לא בכל יום אנו מיטלטלים עם ילדינו לקופת חולים... לא כל היום כואב לנו, ולא כל היום אנו צריכים לבכות! עבודת ה' צריכה להיות מתוך שמחה.

אבל תפילה איננה דוקא ע"י כפי - ישנן עשר לשונות של תפילה (דברים רבה פ"ב, א), ומלבד "שועה", "צעקה" ו"נאקה" יש גם לשון של "רינה" וכו'. ישנם גוונים רבים לתפילה, וזו תורה שלמה איך להתפלל. אכל את העיקר הזה עלינו לזכור - שהתפקיד העיקרי של האשה הוא "תפילה".

חז"ל דורשים על הפסוק "ולעבדו בכל לבבכם" - "איזוהי עבודה שבלב? זו תפילה".

התפילות שקבעו לנו חז"ל אמנם צריכות להיעשות ע"י דיבור, אבל מה מהותה של תפילה? "עבודה שבלב"! היופי של התפילה מונח בתפילה שבלב, כמוש"כ "צעק לבם אל ה'" (איכה ב, יח). אלו התפילות הפרטיות הבוקעות מעומק הלב! ולתפילות אלו לא נקבע שום נוסח ושום שפה!

דבר זה צריך להיות הרגל בחיים, ויש לנו הזדמנויות רבות לכך אשה העולה על סולם להוריד איזה חפץ, ופתאום הסולם מתנדנד... האשה נבהלת ואומרת: "אוי, רק שהסולם לא יפול"... למי היא אומרת זאת? לעצמה! אשרי מי שתרגיל את עצמה לומר: "רבונו של עולם! רק שהסולם לא יפול"! להפנות את כל הדיבורים מהסוג הזה, לא לעצמנו, אלא לקב"ה שהוא "אל שומע תפילה ותחנון", וממילא נזכה לקיום הבקשה "ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו". (נפש חיה)

פנינה לנשמה

על משמר צניעות

בהיותו אברך כבן 25, כבר עמד הגאון הקדוש רבי שלמה אליעזר אלפנדרי זצ"ל בראש ישיבה גדולה באיסטנבול. כאשר השולטן עבדול חמיד עלה לכס השלטון, היו לו אויבים ושונאים רבים. פנה השולטן אל הרב הראשי וביקש ברכה להתבססותו על כס השלטון. מכל גדולי טורקיה, בחר הרב הראשי להציג את האברך הרב אלפנדרי בפני השולטן, הוא ברכו- וכל אויבי השולטן מוגרו!

לאחר כמה שנים, עבר הרב אלפנדרי לדמשק ושימש בה כרב ראשי. הוא זכה להערצה רבה, ודברו היה לחוק. היתה שם משפחה יהודית, ולה בת מחוננת בקול ערב להפליא. באו ובקשוה לשורר בשמחות וחתונות לשמחת המסובין, בתשלום גבוה. כאשר נודע הדבר לרב אלפנדרי, שלח מיד שליח לאביה, ודרש ממנו במפגיע להפסיק את הנוהג הנפסד הזה. זוהי עצת היצר הרע, "קול באשה - ערוה". אתה מזלזל בבתך, ומחטיא את הנוכחים! מוכן, שהאב ציית לפקודה.

באותו יום הגיעו אליו שליחי המושל. סגן המושל מארס את בתו, והוא מבקש שהזמרת המהוללת תהיה נוכחת ותנעים את ההילולה בשירתה.

אמר האב "בתי אינה שרה יותר!"
זוהי פקודת הרב, ודברו לי לחוק!

אמר סגן המושל: "אני אוכיח מיהו החוק כאן!"

הוא ציוה להביא לפניו את הרב, ושלה בנוכחותו מברק אל השולטן בו התלונן כנגד הרב החשוך, המונע בעד זמרות יהודיות מלשורר בפני גברים. הוא בקש את רשות השולטן להדיח את הרב היהודי ממשרתו!
"אנו נחכה כאן לתשובה", אמר.

המתינו, עד שהגיע מברק תשובה מן השולטן: להגלות מיד את סגן המושל מדמשק!

השולטן זכר את הרב אלפנדרי וכח ברכתו שבזכותה התבסס כס שלטונו! הנה כך התייחס השולטן הטורקי, ראש האימפריה העות'מנית, לרבנים ולמאמצייהם לשמור על חומת הצניעות בעם ישראל! (מעייני השבוע)

פינת ההלכה

◆ נאמר בגמרא קול באשה ערוה, שנאמר "כי קולך ערב". לפיכך אסור לגבר לשמוע קול זמרה של אשה. ואין לאשה לשיר בנוכחות גברים וכן כל דיבור המביא לידי קירוב הדעת, הרי הוא בכלל איסור "קול באשה".

◆ קול דיבורה הרגיל, מותר לשמוע, ובלבד שלא יכוין להנות מצליל הקול. ואם יש בו משום קירוב הדעת, אסור. ולכן אין לאשה לנאום ברבים לפני גברים, שבדרך כלל יש בדבריה משום קירוב הדעת.

סיפור לשבת

לכפר עליכם לפני ד' אלוהיכם (ויקרא כ"ג כ"ח)

כששיתי בבית החולים, הגיע אלי רופא. מוטרד היה בעליל, בקש להוועץ. סיפר, שלפני כמה ימים שהה במחלקה חולה אנוש, שהתייסר ביסורים קשים ומרים. גופו היה אכול, המחלה הממאירה עשתה בו שמות. נאנח ונאנק, ולא היתה כל תקוה. המוות היה גואל אותו מיסוריו, אלא שהמכשירים השונים החזיקו אותו בחיים. בביקור הרופאים האחרון הוחלט שאין עוד טעם בהארכת חייו. הרופא הבכיר הורה לו, לרופא שסיפר לי זאת, להוציא את התקע. החולה נותק מהמכשירים והחל לפרס. וכעבור שלוש שעות בא הקץ לסבלו.

אמש, סיפר, התגלה אליו החולה בחלום: "מה עשית לי?" קבל.

"גאלתי אותך מיסוריך", ענהו.

"למה?! התמרמר החולה. "נשמתי עלתה למרום, והודיעוני שנקצבו לי עוד ארבעה ימי התייסרות בעולם הזה כדי למרק את כל עוונתי, אילו הייתי משלימם, הייתי עולה היישר לגן העדן, זך ונקי. ועכשיו, כשקפדת את חיי בטרם עת, מי יודע כמה אאלץ לסבול בגיהנום! מה עשית? למה עשית?!"

והרופא הנסער בא לשמוע: זה באמת כך?! מה ההבדל אם הוא סובל כאן או סובל שם? אמרתי לו: "ודאי! העולם הזה קרוי בשם "עולם הצמצום". כל מצווה קטנה כאן פועלת גדולות ונצורות בעולם העליון. ועבירה קטנה כאן מחשיכה עולמות. כך גם יסורים קטנים כאן, חוסכים משהו מהגיהנום, שהרמב"ן כותב (בהקדמת פרושו לאיוב) ששעה בו נוראה יותר מחיים של יסורי איוב. ממש כשם שהסבא מקלם אמר בשם רבי ישראל מסלאנט שיכול האדם לאכול עולמו בעולם הזה בכפית לפתן! ואספר לך-

הגאון מוילנא זצ"ל ישב עם תלמידיו ואמר להם: "דעו, שכל מה שנאמר ב"ראשית חכמה" אודות היסורים הנוראים של הגיהנום, הכל אמת לאמתה, לא כדי לירא ולא כדי להפחיד, אדרבה, זה גרוע הרבה יותר, אש וגפרית!"

הדברים הרעישו כל כך, עד שאחד התלמידים חלה מרוב פחד ובעתה.

באו והודיעו לגאון מוילנא, ואמר: "נלך אליו, ונקיים בו מצות ביקור חולים."

התלוו אליו והיו בטוחים שירגיעו ויאמר שאין צריך לקחת כך ללב את הדברים, זה לא נורא כל כך. באו, והתלמיד התרגש לראות את רבו.

אמר לו הגאון: "דע, שכל מה שאמרתי לך, אמת לאמתה. וזה רק אפס קצהו, אין לנו את היכולת להשיג יסורי הגיהנום לאמתים! אבל שכחתי להוסיף פרט אחד- שאין לנו מושג כמה חוסכים יסורים שמתייסרים בעולם הזה!"

וזה מה שאותו נפטר בא להודיע לך!"

נרעש הרופא, ושאל: "אז מה עלי לעשות?!"

אמרתי לו: "תשמע, הנפטר הזה יש לו דאגות משלו. הוא עומד להישלח אל הגיהנום, כסבור אתה שאין לו מה לעשות אלא לרדת לעולם הזה ולהתאונן בפניך?! ובטח היה צריך לשם כך אישור ממרום, מדוע הרשוהו? יש לכך רק סיבה אחת הואיל ואתה אשם בכך שלא השלים קצבת יסוריו ואינו עולה מיד לגן העדן, התגלה אליך כדי שתתקן את המעוות ותכניסו לגן העדן!"

"כיצד?" תמה.

"בכך שתחזור בתשובה, ומצוותיך יזקפו גם לזכותו!"

המשיך ושאל: "ועד שאקיים את המצוות, יזכהו?"

אמרתי: "לכך אינך צריך לדאוג, זה רש"י מפורש: בראש חודש ניסן הורה משה רבינו לבני ישראל, שבעשור לחודש יקחו את קרבן הפסח וביום י"ד יקריבוהו, "וילכו ויעשו בני ישראל כאשר ציווה ה' את משה" (שמות יב, כח). וכי כבר עשו? אלא כיון שקבלו עליהם מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו!"

והרופא שב בתשובה שלימה! (והגדת)

נצור לשונך

לשון הרע בכתב

על חטא לשון הרע אפשר לעבור הן בדבור והן בכתיבה. מידע מבוה ודברי גנאי – במכתבים אישיים, ספרים, עיתונים, כרוזים ומודעות קיר- גם הם לשון הרע.

לפני משלוח מכתב, בדוק אותו מלשון הרע!

ויצא בן אשה ישראלית (ויקרא כד, ו)

פרשה עגומה וכאובה היא, יהודי (גם אם אביו מצרי), שראה את כל ניסי מצרים ומתן תורה, ניזון במן ושתה מי באר, בנס מתמיד – ופער פיו וקילל, רחמנא ליצלן, איך זה קורה?

וכתב רבינו ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל שהתשובה לכך טמונה במלה "ויצא" כמו שדרשו חז"ל על "ויצא העגל הזה" - שזרקו זהב לכור ולפתע הגיח עגל, מעשה שטן – כך גם כאן "זה יצא לו"....

ואנו מכירים כה טוב: משוחחים – ולפתע "יצא לנו" לשון הרע.... (מעייני השבוע)

שביבי אור

כי חפץ חסד הוא

יש היכל ידוע ומיוחד בשמים, ששם נמצאים המלאכים שנוצרים מחמת גמילות חסדים ולמה? שאם יש חסד ושלוש קטרוג בעולם, מיד אותם המלאכים מגיעים לפני הקב"ה, ומראים לו כמה חסד יש בעולם והקב"ה מרחם על ישראל מפני שהוא חפץ בחסד ועם היות שהם חייבים, אם הם גומלים חסד זה לזה, מרחם עליהם.

ואם כן במדה זו ראוי לאדם להתנהג, אף אם יראה שאדם עושה לו רע ומכעיסו, אם יש באותו אדם צד טובה שמיטיב לאחרים, או אפילו אם אותו אדם לא מיטיב עם הבריות, אבל יש לו מדה טובה אחרת, בעבור זה צריך למחול לו ויהיה חפץ חסד.

סגולת הספר "תומר הבורח": "כל מי שרגיל בספר הזה ואומר אותו בכל שבוע או בכל חודש מובטח לו שהוא בן העולם הבא." (תשלית הקדוש)

לקבלת העלון במייל שלחי בקשה למייל: tzniutw@gmail.com. כמו"כ המעוניינת להפיץ את העלון תיצור קשר בפל' 052-7697432.

העלון מוקדש לעילוי נשמת: ר' חיים חטאתו ביה ז"ל, ר' יוסף בן ורדה ז"ל, ר' דוד בן רחל ז"ל, ר' עמרם בן פרחא ז"ל, ר' חיים בן רחל ז"ל, רחל בת תמו ז"ל, מזל בת סוליקה ז"ל, דינה בת ורדה ז"ל, אושרת בת מרים ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.